

hruške 6 do 10, jabolka 6 do 10, breskve 8 do 10 Din. Mleko 2 do 3, smetana 10 do 12, surovo maslo 20 do 26 Din. Jajca 0.50 do 0.75, med 14 do 20 Din.

Mariborski svinjski sejem. Na svinjski sejem dne 22. julija 1932 je bilo pripeljanih 172 svinj; cene so bile sledeče: Mladi prašiči 5 do 6 tednov stari komad 70 do 120 Din; 7 do 9 tednov stari 185 do 200 Din; 3 do 4 mesece stari 250 do 320 Din; 5 do 7 mesecev stari 350 do 430 Din; 8 do 10 mesecev stari 460 do 500 Din; eno leto stari 650 do 720 Din; 1 kg žive teže Din 6.50 do 7.50; 1 kg mrtve teže 9 do 10 Din. Prodanih je bilo 144 komanov.

DRUŠTVENE VESTI

DEKLISKI SHOD V NAZARJU.

Čim bolj se bliža 7. avgust, tem večje zanimanje vlada za naš dekliski shod. Dekleta so širrom naše dekanije, pa tudi po sosednjih krajih prijavljajo, da bo shod 7. avgusta takšen, kakor zasluži spomin na velikega ljudskega učitelja in vzgojitelja škofa Slomškega. Cerkvena prireditelj začenja ob 10. uri v cerkvi Matere božje v Nazarju. Kot cerkvena govornika nastopita predsednik Prosветne zveze dr. Hohnjec in g. kanonik Časl, škofijski voditelj Marijinih družb. Na izvenckerkvenem zborovanju bo govorila gospa ravnateljica Antonija Štupca Dekleta Marijinih družb, dekliskih zvez in vobče dobra, pošena slovenska dekleta, pridite, da veličastno proslavimo Slomškov spomin!

Krščanska ženska zveza v Mariboru naznana cenjenemu občinstvu, da priredi v nedeljo, dne 7. avgusta v Mariboru na Trgu Svobode veliko dobrodelno tombolo v prid »Domu revežev«.

Remšnik. Drugi gospodinjski tečaj gre h koncu in za sklep priredi Bralno društvo proslavo v nedeljo, dne 31. julija po večernicah nekako ob 4. uri popoldne. Obeta se pouk in zabava v obilni meri, zato pridite, četudi imate svoj dinarček že drugam namenjen. Zjutraj ta dan bo v cerkvi lepa slovesnost, popoldne pa v

župnijski uti. Zoh za zob! Zoh stiske nas grize, a moč izobrazbe in vzgoje jo preganja, če znamo razmere prav preživeti!

Sv. Lenart v Slov. goricah. Katoliško prosvetno društvo »Zarja« pri Sv. Lenartu v Slov. goricah uprizori v nedeljo, dne 7. avgusta po večernicah v dvorani Narodnega doma pri Sv. Lenartu v Slov. goricah ganljivo igro v treh dejanjih »Pri kapelici«. Vabimo očete in matere, fante in dekleta, kakor tudi vse prijatelje sosed, da si ogledate: matere in očete, kako naj vzgojite svoje otroke, fante in dekleta pa da bi posnemali v svojem življenju v igri pokazano vzorno fantovsko in deklisko življenje. Torej v polnem številu na svidenje. Bog živi!

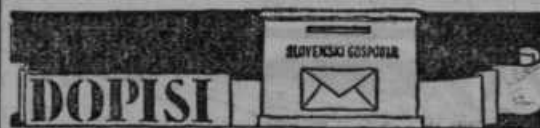
Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Katoliško prosvetno društvo pripravlja za svojo 25. letnico dne 21. avgusta tega leta ljudsko igro »Miklova Zala«. Natančnejši spored še bomo objavili!

Negova. Prosветno društvo priredi dne 31. julija popoldne ob 3. uri lepo igro »Bele vrtnice«, štiridejanka, in predigro »Berač«. Prav lepo vabimo naše prijatelje iz domače ter sosednjih župnij, da se sigurno udeležijo. Igra je tako napeta, obenem pa tako zanimiva, da bo vsakemu, kateri bo pazljivo sledil, ostala v trajnem spominu; onim pa bo res žal, kateri ne bodo prišli pogledat. Nastopi čez 30 oseb. Nastopil bo tudi pevski zbor pod vodstvom g. organista Mirka Hajnšiča, med odmori pa svira domači tamburaški zbor. Vabijo se tudi sosedni tamburaški zbori. Vstopnina je nizka, da zaradi nje pač vsak lahko pride pogledat. Zato vljudno vabljeni vsi!

Gornja Radgona. V nedeljo, dne 7. avgusta priredi Prosветno društvo pri Sv. Benediktu v Slov. goricah izlet v Gornjo Radgono. Ob tej priliki bodo tamošnji igralci uprizorili ob treh popoldne v posojilniški dvorani krasno igro: »Sultan in njegova hči«. Igra je polna krasnih, v srce segajočih prizorov. Povsod, kjer se je uprizorila, je zapustila globok utis. Mirno lahko rečemo, da kaj takega v Gornji Radgoni že dolgo nismo videli. Zato opozarjamo že sedaj, da ne zamudite prilike, ogledati si to krasno igro.

Polzela. Dramatični odsek Katoliškega prosvetnega društva na Polzeli priredi v nedeljo, dne 31. julija tega leta v Prosветnem domu igro »Pri belem konjičku«, veseloigra v treh

dejanjih. Gostuje in igra glavno vlogo g. Janko Novak, priznani komik Ljudskega odra v Ljubljani. Začetek ob 3. uri popoldne. Vstopnina 7, 5 in 3 Din. Vljudno vabimo. Bog živi! Vstopnice v predprodaji pri g. Cizej.

Ceršak pri Št. Ilju. Dne 19. julija popoldne je strela med hudo nevihto zažgala veliko gospodarsko poslopje posestnika Avgusta in Ane Hernah. Ker je bilo vse s slamo krito, je bilo vse naenkrat v plamenih. Rešili so z velikim naporom komaj govejo živino. Celo poslopje s premičninami vred je postalo v pol uri žrtev plamenov. Zgorelo je vse letošnje seno, stroji, stiskalnica, vozovi, vinska posoda in vse poljedelsko orodje. Škoda je ogromna, a je krita le s 6000 Din. »Vzajemna zavarovalnica« je takoj poslala na pogorišče cenilca in škodo tudi pošteno cenila in plačala. Povdarjamo, da so sosedje z nadčloveško močjo gasili in tako preprečili, da se požar ni razširil še na hišo in sosedna poslopja. Da je med našim ljudstvom še hvala Bogu mnogo prave krščanske ljubezni do bližnjega, je tudi dokaz, da so na pobudo g. župana Hercoga sosedje takoj prve dni po požaru začeli brezplačno dovažati gradbeni material.

Sv. Marjeta ob Pesnici. V petek, dne 15. julija so naši zvonovi oznanili pretužno vest, da nas je za vedno zapustila naša dobra sosedinja Antonija Marko, žena uglednega posestnika in mnogoletnega občinskega svetovalca g. Antona Marko. Po celi župniji in tudi daleč izven nje je bila znana kot globoko verna, skrbna in gostoljubna gospodinja, ki je tudi v hudi vojni dobi, ko je bil njen mož odpoklican na vojsko, s svojo skrbnostjo in spretnostjo znala vzdržati domače gospodarstvo v najboljšem stanju. Kljub svoji starosti 58 let je bila še vedno prav mladostnega izgledanja in si je s svojim blagim srcem pridobila povsod le prijatelje. Zelo dobrodošla ji je bila osobito šolska mladina, ki ob raznih prilikah ni smela mimo njene hiše, kjer ji je blaga pokojnica nudila vedno pri srčen sprejem. Hvala ji za to. Ravno pred le-

ce in Hrvate do obupa, je pozabljeno, pregnano in premagano po zaslugi kmečke junakinje Eme, ki je posredovala med Marijo in tlačnim narodom. Ob času najhujšega divjanja kuge je bila storjena v tem hramu žalostne Matere najsvetejša zaobljuba. Ema se je bila zavezala s prisego na sv. evangelij, da bo storila v slučaju Marijinega uslišanja za krščanski svet nekaj izredno velikega. Marija je pomagala v kužni stiski, izkazala se je kot pomoč kristjanov z zmago nad Turki in danes prejme izpolnitev zaobljube: krono iz turškega zlata z dragocenimi rubini.

Slovesno kronanje starogorske Matere božje je iztiskovalo vsakemu romarju obilne solze najtoplejše zahvale oni, ki je bila vsikdar mati tolikanj stiskanega kmečkega naroda.

Težek prstan iz turškega zlata in z velikim draguljem je bil podarjen v slovesni procesiji kipu Matere božje na Gorah nad Št. Petrom v Leskovcu.

Emin turški plen je bil razdeljen oni, kateri je šla zahvala za pozabljenje krvave udušitve kmečkega punta, za odvrnitev strašne kuge in za

odločilno zmago nad Turki — pomoči kristjanov — Mariji!

Na Gorah nad Št. Petrom še vidiš danes na steni na žreblju težke železne okove, kakor so jih uporabljali v onih časih, ko se je razlivalo nad našimi pradedi v tej povesti opisano trojno gorje. Železne okove je bil pripravil Hasan paša za viteza Pavla, ker se je bil proslavil z zmago nad turškimi begi na ravni pred sisačko trdnjavo. Krvolok je bil uverjen, da se bo sigurno polastil Siska in z njim vred tudi orjaka Pavla, ki bi naj krasil Hasanov zmagoslavni sprevod po Carigradu v težkih verigah. Pa dolgoletna šiba slovensko-hrvatskih dežel Hasan paša se je uračunal glede odločilne zmage nad kristjani kakor le malokateri vojskovodja. Za krščanskega viteza nalašč pripravljenih okovov ni nosil nikdo. Še danes straši to starodavno turško železje s stene svetogorske romarje in jim kliče v spomin, da je Marija bila in ostane: Pomoč kristjanov!

Pilštajnska deviška junakinja Ema je živela po natanko izpolnjeni zaobljubi še dokaj let na glasu, da je mati vseh revežev na okrog in svetni-

ske, ki strogo prepoveduje dolgove preko davčnih dohodkov. V Ameriki ima Alaska najmanjše davke. Združene države so kupile ta raj od Rusije za 7.2 milijona rubljev. Celotni tedanji svet je bil prepričan, da meri nakup na blaznost. Razvoj pa je dokazal, da je bila to ena najbolj dobičkanosnih kupcij. Združene države so naložile po nakupu za Alasko 156,959.000 dolarjev. Omenjena svota predstavlja danes vrednost 2501 milijonov dolarjev.

Most čez morsko ožino.

Kmalu potem, ko je bil otvorjen orjaški most pri Sydneyju v Avstraliji, ki tehta 40.000

tom dni, lani tega časa, je pokojnica in z njo cela njena rodbina doživela izredno radostni dogodek: Po dolgih 36 letih se je sešla s svojo sestro, ki jo je ob strani svojega soproga prišla obiskat iz daljne Amerike. Nikoli ne bom pozabil prizorov tega otroško veselega snidenja, nikoli mi pa zlasti ne gine iz spomina prizor njune ganljive ločitve, res, kakor da sta slutili, da se vidita zadnjič v življenju. V zadnjih mesecih je začela vidno slabeti in bolehati, a skrivala je svoje boli do skrajnosti ter jih Bogu udano prenašala z neverjetnim samozatajevanjem. Kako spoštovana in priljubljena je bila med nami, je najbolj dokazal v nedeljo, dne 17. julija njen tako veličasten pogreb, kot ga v naši župniji nismo videli že več let. Pod perniškimi hribom se je tje čez dragučovske travnike zgrnila skoraj do Sv. Marjete segajoča vrsta pogrebcev, ki so jo spremili na njeni zadnji poti, cerkveni pevci pa so ji zapeli dve ginljivi žalostinki. Blaga sosedinja Tonika! Prijeten dom, ki sta si ga z užaloščenim možem in rodbino tako ljubko in lepo uredila pred nekaj leti, si uživala le kratko. Vsemo-gočni Te je hotel rešiti težkih zemeljskih muk in odpoklical Te je v svoj rajsko lep in večno mirni dom! Celi Markovi rodbini in sorodnikom naše globoko občuteno sožalje! Pokojnici pa: Z Bogom! Mirno sosedinja spavaj in pokoj nebeški Te obdajaj!

Jarenina. Svetovna sprehajalka je potrkala na duril ter nam nepričakovano iztrgala iz naše sredine dne 16. julija našega dragega očeta in ljubega moža Jožefa Karnet v starosti 68 let. Bolezen, vsled katere je umrl, je bila kratka, a tem bolj huda in bridka. Upamo, da se mu je spletla krona v nebesih, ker je bil zelo potrpežljiv do zadnjega izdih. Pokopali smo ga 18. tega meseca na jareninsko pokopališče. Tem potom se najiskrenejše zahvaljujemo č. g. kanoniku in g. kaplanu, ki sta nam dragega rajnega spremila na njegovi zadnji poti in vsem drugim, ki so ga za časa njegove bolezni tolažili in mu izkazovali sočutje z molitvijo in šopki.

Sv. Miklavž na Dravskem polju. Že dolgo se ni pisalo v Vašem cenjenem listu iz naše občine Sv. Miklavž na Dravskem polju, pa saj se tudi ne dogajajo pri nas kake znamenitosti, smo pač skromni poljedelci, katerim se nikdar, posebno pa v današnji svetovni krizi sreča in

veselje ne smehljata. To leto nam bode pa še šiba božja suša pograbila in uničila deloma poljske pridelke, predvsem pa živinsko krmo, da nam bode še edini up — živinoreja — uničen. — Dne 18. tega meseca se je dogodil v gozdu med Sv. Miklavžem in Hočami predrzen roparski napad. 19 letna hčerka železničarja Rezika Hazabent se je peljala ob petih zjutraj skozi omenjeni gozd v Hoče k svoji sestri. V sredini gozda skoči nenadoma neznan moški pred njo, potegne jo s silo s kolesa (peljala se je namreč s kolesom) z besedami: »Denar sem, ali pa tvoja smrt!« Ker seveda ni imela mnogo denarja, prosi reva, naj jo pusti. Neznanec pa odgovori: »Denar hočem, če ne več kot tri dinarje!« Ponovil je grožnjo, in sirota mu je izročila 10 Din, katere je imela pri sebi. Nato je predrznež izginil v gozdu. Pač žalostna slika današnjega časa.

Negova. Smrt neprestano žanje. Zadnjič smo poročali o smrti Marije Mavrič. Takoj drugi dan, dne 11. julija, pa smo v velikem številu spremili na zadnji poti najstarejšega farana Blaža Vogrinec iz Radvenskega vrha. Dosegel je lepo starost 93 let. Kaj rad je dobri starček pripovedoval svoje življenjske dogodiljaje. Saj je tudi marsikaj doživel v teku svojega življenja. — V soboto, dne 16. julija je smrt nenadno zahtevala novo žrtev. Srčna kap je zadela 70 letnega Antona Kralja iz Negovskega vrha. Rajni je bil velika dobričina, povsod, kamor je prišel, je bil dobrodošel vsled svoje šaljivosti. Večni mir njegovi duši! — Vinogradi lepo obe-tajo, a kaj, ko pa so kleti polne še starega vina. Da se vsaj nekoliko odpomore tej vinski preobilici, je več posestnikov odprlo vinotoče, kateri so pa vključ suši, ki vlada v žepih, precej polni. Zlasti mladina prednjači. Zgodilo se je že, da so si skočili takšni vinski bratci v vinjenosti v lase. Tudi ženske se ga včasih pre-več nacukajo. Ljudje božji, pamet! Preveliko pijančevanje ne prinaša nič dobrega.

Sv. Anton v Slov. goricah. Tukaj smo pokopali vzorno družbenico ter dolgoletno članico predstojništva dekliške Marijine družbe, 37 let staro Močnikovo Franco iz Cogetinec, ki jo je Bog po enoletni bolezni poklical k sebi. Bila je žrtev sestrinske ljubezni. Lani maja je namreč umrla na jetiki njena mlajša sestra Anica. Franca ji je z vso ljubeznijo in požrtvovalno-stjo stregla, se pri postrežbi prehladila ter tu-

Planinka čaj

Bahovec je edini in naj-
bolji regulator za čiščenje
in obnovo krvi.

Zavitek Din 20 — v apo-
tekah. 841

di našla jetike. Sprevod je vodil ob asistenci domačih dveh dušnih pastirjev ter č. g. deka-na Gomilška njen brat č. g. dr. Vinko Močnik, profesor bogoslovja v Mariboru. Vse sočustvuje s težko prizadeto Močnikovo rodbino, posebno s staro mamico, ki je v enem letu izgubila dve pridni hčerki. Obe sta bili pridni, a pokojna Franca je bila pa naravnost svetniško vzorna. Kot tako jo je tudi opisal in postavil za vzgled vsem dekletom, posebno še Mariji-nim družbenicam č. g. dekan Gomilšek od Sv. Benedikta v Slov. goricah. Blagopokojna Franca je bila bratu na domu za gospodinjko. Vendar je minil malokateri dan, da bi ne bila pri sveti maši in pri svetem obhajilu, posebno po zimi. Pa tudi pri prosvetnem delu se je udeleževala. Bila je svojčas predsednica abstinenčnega odseka, bila vaditeljica Orlic, po-magala pri igrar in ob novem letu je dosti-krat s tovarišico od hiše do hiše agitirala za dobre časopise. Bila je tudi pisateljica v ma-lem, ki je dekletom za razne prilike pisala govore, dvogovore itd. Opisala je tudi svoje potovanje v Šmarje pri Jelšah. Pisala je tudi dnevnik, iz katerega se zrcali njena čista in lepa duša! Draga Franca, počivaj mirno! Staro mamico, oba brata in sestro pa naj tolaži Bog!

Podgradje pri Ljutomeru. Majhna vas, ki je oddaljena pol ure od Ljutomera in se razpro-stira ob vznožju gradu, ki stoji sedaj nov se-zidan na precej strmem griču, ki ga pokriva gozd. V starih časih so grad imenovali Dolnji grad. V njem so bivali grofje, ki so imeli v po-sesti pokrajine daleč naokrog. Pod tem gradom so našli v preteklih stoletjih sliko Matere božje na drevesu. Po preiskovanju, odkod da pride ta slika v gozd, niso mogli ugotoviti drugega, kakor da hoče imeti Marija kapelico. Najprej so postavili majhno kapelico, ki je bila posve-

stotov in se vzpenja skoro nad 2700 čevljev širok prepad, so že začeli v Italiji spravljati na dan misel o premo-stitvi morske ožine pri Messini. Most bi vezal celino s Sicilijo, odnos-no s krajema Pazzo in Canzirri. — Zgradba bi bila viseči most, ki bi bil dolg skoro eno mi-ljo in pol. Most bi imel dvojni tir za železnico, avtomobilsko cesto, pot za voze in okrajek za pešce. Načrt so napra-vili tako premišljeno, da bi bil most v slučaju vojne popolnoma zašči-ten tako proti napa-dom iz zraka, kakor tudi proti napadom s kopnega ali z morja.

Moderni kulturenci.

Za kulturne in moč-no izobražene se šteje-

ca, ki se ne pokori samo zase, ampak tudi za dru-ge. Zaspala je v Gospodu in Mariji. Prenesli so njeno truplo v veliko grobnico pod pilštajnsko župno cerkev. Grobnica je bila ohranjena do pred dobrimi 50 leti, ko je bila žalibog zasuta iz popol-nega neznanja zgodovine.

Ljudska povest »Trojno gorje« bi naj osvežila v sedanjem rodu spomin na dejstvo, kako so se naši slovenski in hrvatski pradedi tesno združevali in si pomagali res z bratsko ljubeznijo ter požrtvovalnostjo, ako jih je tlačilo in skušalo upropastiti kako gorje. V trpljenju so bili naši predniki krščansko potrpežljivi. Če pa je bil kelih gorja prepoln, so bili Slovenci in Hrvati veliki v skupnih dejanjih, katera so pripisovali božji pomoči.

Širite „Slov. Gospodarja“!

F. S. Šegula:

„Râbi Jehuda.“

(Povest iz časov Kristusovih.)

Od Jeruzalema drži izpred Jafskih vrat v južni smeri starodavna široka cesta. Pride se po nji najprej na ravno polje Refain (dandanes že precej s poslopji zastavljeno), kjer je zvezda Mo-drim vnovič zasijala. Dobro uro hoda, in stojimo pred velikanskim ruskim samostanom Mar-Elija; odtod pa je še pol ure v Betlehem, ki nas na zmerni višini že zdaleč pozdravlja. Četrť ure pred mestom obstojimo. Tu se deli naša pot: na levo vodi cesta v Betlehem; glavna cesta pa teče v desno naprej mimo Betlehema daleč na jug v starodavni Hebron, kjer je s svojimi čredami in hlapci taboril često ožak Abraham.

Ob ravnokar omenjenem razcestju stoji še dandanes znamenit »wêli«, po našem bi rekli precej velika grobna kapela; domačini ji rečejo »kubbet er-Rahil«, »grob Rahêles«, očaka Jakoba druge žene. Na tem prostoru torej je taboril stari

čena Marijinemu vnebovzetju. Čez nekaj let so kapelico povečali in sezidali precej veliko cerkev, v kateri so trije oltarji. Posvetili so jo v čast sv. Anl. Cerkev so sezidali brez zvonika. Podobna je bila bolj kakemu skladišču. Mnogo se je že govorilo in delalo, tudi razni načrti za postavitev novega zvonika; a vse to je padlo brez uspeha v vodo. Danes pa, ko to pišemo čitateljem Slovenskega Gospodarja, čakamo nedelje, dne 13. julija, ko bomo imeli v naši mali podgrajski vasi veliko cerkveno slovesnost, kakršne še ni bilo v nobeni vasi daleč naokrog, namreč slovesno blagoslovitev novega zvonika in obenem novega večjega zvona, ker manjšega imamo že iz leta 1923. Zvonik je visok 22 m ter je v čast in ponos celi ljutomerski župniji, posebno pa vasi, v kateri stoji. Potegnili smo zvon iz podstrešja v nov zvonik, ki ne bo več sam. Našel se je velik dobrotnik g. Filip Seršen, veleposesnik na Podgradju, ki je sam kupil nov 120 kg težek zvon. Vsa čast velikemu dobrotniku, ki je prostovoljno daroval tako veliko vsoto v čast božjo. Njegovo ime ne bo nikdar pozabljeno, ker bo zapisano na zvonu. Zvonu kumuje obitelj Seršen. Tako imamo sedaj obenem nov zvonik in nov zvon. Torej bomo obhajali letos na aninsko nedeljo, dne 31. tega meseca veliko cerkveno slovesnost v tej mali vasi. Malokatera vas je tako srečna, da bi imela tako lepo in veliko cerkev, kakor jo ima naša lepo Podgradje. Zato pridite od blizu in daleč k tej pomenljivi slovesnosti. Blagoslovil bo č. g. dekan Weixl iz Križevca pri Ljutomeru zvonik in zvon, nato bo pridiga in sveta maša. Začetek ob 9. uri. Zraven tega je še naša dolžnost, da omenimo dve osebi, ki imata največ zaslug pri zgradbi novega zvonika. V prvi vrsti gre čast č. g. msgr. A. Lovrecu, mestnemu župniku v Ljutomeru, ki je dal postaviti zvonik in to delo sploh dovoliti; vedel je namreč že naprej, da ga čakajo velike težkoče, a vsega tega se ni ustrašil. Vsa čast pa tudi g. cerkvenemu ključarju Tomažu Lipovcu, županu na Podgradju, ki si je veliko prizadeval, da se je le enkrat postavil zvonik. Poleg tega pa še ima g. Lipovec največ dela, ki ga je storil z dovažanjem potrebnega gradiva. Tesarje in kleparja je ves čas, kar so delali, imel brezplačno na hrani in stanovanju, poleg vsega tega pa je še daroval veliko vsoto v gotovini. Čast in zahvala tudi vsem, ki so pomagali pri vožnji in pri

drugih raznih opravilih. Načrt je naredil zidarSKI mojster g. Marinič od Sv. Križa pri Ljutomeru. Delo pa je natančno izvršil g. Črček, palir iz Križanec. Opazili smo tudi veselje pri zidarjih, da so tako srečno brez najmanjše nezgode dozidali in zgotovili tako lep nov zvonik, kakor tudi pri tesarjih, da se jim ni zgodila nobena nesreča. Sedaj še samo dekleta veliko pripravljajo, da čim lepše okrase cerkev. Dolgo vrsto let smo si občani želeli, da bi se postavil nov zvonik, pa hvala Bogu se je naša želja vendarle enkrat izpolnila. Čeprav je bilo dosti dela, a vse to smo naredili iz ljubezni do Boga in sv. Ane. — ak.

Velika Nedelja. Huda suša, ki je težko udarila naša polja, je zahtevala še človeško žrtev. Prejšnji teden je škropil svoje gorice 74 letni posestnik Jož. Canjko iz Vičane. V studencu, iz kojega je zajemal, je bilo že malo vode, zato se je moral precej nagibati preko roba in pri tem je izgubil ravnotežje, da je omahnil v vodnjak. Pri padcu se je težko udaril po glavi in se nato v plitvi vodi zadušil. Pač redek povod smrti.

Berkovci. Prostovoljno gasilno društvo Berkovci priredi dne 31. julija na vrtu g. Jožefa Kapuna veliko javno tombolo s krasnimi dobrotami, in sicer: moško kolo, 85 kg pšenične moke, železna peč, drvarnica, moška obleka ter še nad 300 raznovrstnih dobrot. Prijazno vabljeni vsi od blizu in daleč!

Kapela pri Radencih. Tokrat vam hočem sporočiti nekaj bolj veselega. V nedeljo, dne 17. tega meseca je stopil eden naših najboljših mladeničev, predsednik tukajšnjega prosvetnega društva Maks Belak z istotako vrio mladenko, zvesto Marijino družbenko in cerkveno pevko Frančiško Jurjevičovo pred poročni oltar, kjer sta si prisegla, da hočeta skupno nadaljevati pot življenja in si med seboj deliti usodo v zakonskem stanu. Zenin je bil zadnja leta duša tukajšnjega prosvetnega gibanja, ravno tako je tudi nevesta rada sodelovala pri raznih prireditvah, za kar jima bodi na tem mestu izrečena javna zahvala s prošnjo, da nas tudi zanaprej še rada podpirata po svojih močeh na prosvetnem polju. V novem stanu pa jima želimo, da ju ljubi Bog čuva, blagoslovi in ohrani do skrajnih mej človeškega življenja vedno srečna in zadovoljna!

Slovenska Bistrica. V tepek, dne 22. julija zjutraj je ponesrečil v Slov. Bistrici pri koldvoru Bogatič iz Polskave z dirkalnim vozom. Dobil je lahke poškodbe in je mogel zopet nadaljevati vožnjo.

Makole. V naši župniji je bil pokopan ob veliki udeležbi domačinov ugledni in od vseh spoštovani posestnik Jožef Brgles. Umrl je v starosti 72 let in zapušta žalujočo ženo in več dobro preskrbljenih otrok. Rajnemu svetila večna luč, preostalim naše sožalje!

Stoprec. (25 letnica mašništva.) Na god sv. Jakoba, apostola, dne 25. julija tega leta je pod varstvom farnega patrona sv. Antona puščavnika tiho in skromno brez vsake zunanje slovesnosti obhajal 25 letnico mašništva tukajšnji g. župnik Alojzij Pichler. Jubilant se je rodil leta 1880. v Mestnem vrhu pri Ptuj. V mašnika ga je posvetil leta 1907 lavantinski škof dr. M. Napotnik. K srebrnemu jubileju naše najprisernejše čestitke!

Potok pri Kokarjih. Zopet se oglašamo, da kdo ne poreče, da Potočani nimamo nič več novic. Imamo jih, samo bolj žalostne so. Za hudo gospodarsko krizo se je pojavila še vrsta dolgoprstnežev, kateri vlečejo vse s seboj, kar jim pride pod roke. In česar ne morejo po noči, za to pa porabijo priliko po dnevi, ko so ljudje zaposleni na polju. In tudi to Ti popišem, dragi čitatelj, ko greš skozi našo vas, se spomniš preteklih časov, ko vidiš vrsto pobeljenih hiš in znotraj precej osnaženih stanovanj, in si misliš, to so zanje še dobri časi, ker si tako čistijo stanovanja. Ali to je od žuljevih rok prisluzen denar. — V sredo zjutraj, dne 20. julija je umrla gđ. Anka Skok, po domače Jerakova. Bila je dolgo bolana in vse trpljenje je mirno in udano prenašala. Pokojni naj bo zemljica lahka — domačim pa naše sožalje!

Gornja Ponikva pri Žalcu. Župnija ni obsežna, in skrita leži sredi zelenih trat, gozdičev ter vinogradov. Ropot in prah velike ceste tukaj ne moti samotnega tihega miru, tod prebiva še preprosto, od mestne lažikulture neoblizano ljudstvo. Vendar je društveno življenje med mladino zelo živahno: prosvetno društvo s svojimi prireditvami, pevski zbor, knjige, časniki, vse to naj vodi mladino k dobremu, vzvišenemu. Tekom časa je bilo tukaj tudi več cerkvenih slovesnosti. Leta 1910. se je obhajala nova sveta maša, leta 1912. je bila

Jakob pod šotori, ko se je vračal iz Mezopotamije v domovino, in je prišel za Rahelo čas poroda. In je porodila ter še sama sad svojega telesa »sina bolečin« imenovala; poslej je dobil ime Benjamin (»sin desnice«). Otroka so položili očetu v naročje, mater pa v prerani hladni grob. Nad njim je dal Jakob sezidati to kapelo, ki se je v teku tisočletij pač v marsičem spremenila; zupanje vseh mater pa, zlasti vseh nesrečnih mater ostalo ji je do današnjega dne. Notranjščina kapele je vedno z mnogoštevilnimi svetilnicami lepo razsvetljena.

1. Ob Rahelinem grobu.

Bilo je v tistih dneh, ko je v Jeruzalemu vladal grozoviti kralj Herod; nekako 10 let pred Kristusovim rojstvom. Lepo pomladanje jutro je žarelo nad Betlehemom, livade krog in krog so se krasno razcvetele ter bile polne najprijetnejših dišav; na bližnjem Boozovem polju je šla pšenica v klasje. Pastirji so svirali na piščali, njih črede pa so se mirno pasle v pomladnem zelenju. Ob Rahelinem grobu sedi žena, naslonjena s

hrbtom ob zid kapele, poleg nje pa na trati mirno spi petleten deček, njen sin.

Oh, kaka je ta ženska! Ljubi Bog, lepa ni! Srce se mi krči, vam jo popisati. Bosonoga je, eno samo modrobarvno oblačilo pokriva njeno telo; na glavi ima precej umazano belkasto ruto. In obličje, ah, grozno! Je kakor od črvov razjede, belkaste kraste pokrivajo rane. Oči so zatekle, zenice nad očmi belkasto krastave; lasje sivi, pa ne od starosti, ampak z isto gnusno krasto prepojeni in zlepljeni. Nekateri prsti na rokah so odpadli do srednjega členka ter gnijejo dalje; gnijejo tudi že noge... Dovolj, dovolj! Ubožico je zadela strašna nesreča, tista grozna bolezen, ki ji rečejo na Jutrovem »lepra« (gobavost). Enkrat in nikdar več nisem mogel stopiti bliže takim izmed vseh nesrečnih najnesrečnejšim bolnikom; pač stud, pa še bolj globoko sočutje s tako bedo me je vedno tiralo naprej. Ta notranja, nepremagljiva bolest sožalja je bila menda tudi vzrok da sem sedaj po štiridesetih letih svojega jeruzalemskega romanja začel pisati to povest!

(Dalje prihodnjič.)

jo razni prevratneži, boljševiki in brezbožniki. Posebno se sedaj prikazujejo v Španiji, kjer gospodarijo že nad eno leto. Njihova zasluga je tudi to, da je eden najznamenitejših spomenikov cerkvene arhitekture v Španiji, znamenita seviljska katedrala sv. Julijane kup razvalin in ožganega tramovja. Dragocene, nenadomestljive umetnine so postale žrtev ognja, ki ga je podtaknila zlotinska roka brezbožnika.

Najbolje.

Mati: »Ze spet je vse dražje.«

Mihec: »Joj, samo da bi bilo milo dražje, da se ne bi bilo treba umivati.«

zlata maša preč. g. župnika Jožefa Kuneja. Sledila so strahotna leta svetovne vojne z vsemi svojimi posledicami. Ko je bilo po končani vojni nekaj dobrih let, ko so se lahko prodali kmetijski pridelki, ko je imel zlasti hmelj visoko ceno, so sklenili župljani postaviti novo župnijsko cerkev. Staro cerkev, postavljeno na čast sv. Pankracija, so podrli in v dobrem letu pozidali novo pod vodstvom g. župnika Ivana Gorišek. Strojne tovarne in livarne v Ljubljani so dobavile krasne nove zvonove, o katerih se lahko reče, da imajo čistejšo glasovno kakor so jih imeli stari, med vojno odvzeti zvonovi. Notranja cerkvena oprava je večinoma nova in lepa. Letos pa je bila v nedeljo, dne 17. julija nova sveta maša č. g. Martina Uranjek iz dobre hiše Uranjekove. Pridigoval je g. opat Peter Jurak iz Celja. Slovesnost se je obhajala kakor večinoma vse primicije na Slovenskem, z velikim zunanjim sijajem. — Vtis požara na gori Oljki je neizbrisljiv, žalost za lepo cerkvijo velika, tudi iz Ponikve se je dobro videla, najlepše pa iz Grče. Oljska gora, katere vrh leži 734 m nad morsko gladino, ta staroznana in priljubljena romarska cerkev, ki ima dva zvonika, priljubljena ne samo prebivalcem Savinjske in Šaleške doline, temveč tudi mnogih drugih slovenskih pokrajin, je pač samo ena. Srce me boli, ko mislim nazaj, ko sem te gledal iz doline, živo belečo se iznad zelenih vinogradov in gozdičev, ko sem poslušal srebrni glas tvojih zvonov. In danes! Ni več cerkvice bele, ni več srebrnodonečnih zvonov! Cerkev, biser arhitekture iz srede 18. stoletja (1757), je delo stavbenika Leonarda, zidana v bizantinskem slogu. Vsa zunanost je imela odsev notranjosti: razgibane stene so dale slutiti notranjo prostranost in dva visoka zvonika z bogato razčlenjenima strehami sta oznanjala živahnost te mojstrske tvorbe daleč okrog. Cerkevna oprava je bila dragocena. V velikem oltarju, ki je bil krasen barok z apostoli v naravni velikosti, je bila presunljiva slika: Kristus poti krvavi pot na Oljski gori. Pod cerkvijo je spodnja cerkev ali kript. Nepozabno ostane prelepo skladno zvonjenje štirih zvonov pred vojno, ubrano zvonilo, ki je bilo predmet splošnega občudovanja in pohvale. V enem stolpu so bili trije zvonovi iz zvonolivarne Samassa v Ljubljani, v drugem stolpu največji zvon, vlit v Inomostu. Cerkev je imela uro, ki se je slišala daleč okoli. Razgled je krasen. Liki srebrn trak se vije po dolini bistra Savinja, ob njej velika cesta in železnica. Okrog in okrog bele hiše, cerkve in trgi, tam proti jugovzhodu pa Celje, mesto belo in veselo. Vseh cerkva našteješ okoli 72. Kaj pohvalno se je pred leti izrazil Švicar Nemeč, ko sem mu pokazal razglednico z gore Oljke. Ogleduje jo in pravi: Schöne Kirchen hat Slowenien. Lepe cerkve so na Slovenskem. Za cerkvijo žalujejo poleg romarjev in domačih vernikov tudi mnogi izletniki, ki jim je bila Gora ena najpriljubljenejših izletniških točk. Kljub hudim časom bi vendar bila dolžnost vse Slovenije, da pomaga ohraniti in obnoviti ta biser rajske Savinjske doline. Ko pa se bo to zgodilo, naj se ne vsiljuje kak modern slog, temveč cerkev se naj prenove v prejšnjem lepem slogu po vzoru vzhodnih cerkvenih hramov!

Sv. Jurij ob juž. žel. Kakor v sanjah se nam je zdelo, ko se je dne 6. tega meseca raznesla žalostna vest, da je za vedno zatisnil oči g. Franc Gerzina, posestnik v tukajšnjem trgu. Saj smo ga še na Petrovo videli v cerkvi. Ko je peljal zadnji voz sena domov, se je med potjo prehladil. Napadla ga je nato pljučnica, kateri je v štirih dneh podlegel. Bil je veliko let cerkveni ključar župne cerkve, podnačelnik

Gospa Dr. Klara Kukovec zopet ordinira od 9. do 11. in od 14. do 16. ure, Krekova ulica 18. 863

posojilnice, mnogoletni odbornik in bivši župan trške občine, katerih dolžnosti je bil koncem novembra lanskega leta razrešen. Za svoje zasluge je bil imenovan častnim občanom ter od kralja odlikovan z redom sv. Save. V izpolnjevanju svojih verskih dolžnosti ni bil omahljiv, ampak značajan, krščanski mož. Na njegovi zadnji poti ga je spremljalo pet gg. duhovnikov in trije gg. bogoslovci-domačini ter velika množica ljudstva. Bil je vedno zvest naročnik in čitatelj Slov. Gospodarja in drugih dobrih listov, zato je umestno, da se ga na tem mestu s temi vrsticami spomnimo. Naj v miru počival! — Težko je ponesrečil dne 15. tega meseca Anton Zdolšek, sin Franca Zdolšeka, posestnika v Podgorju. V kamnolomu, kjer izdeluje mlinske kamne, se mu je navalila na noge več meterskih stotov težka skala, ki mu je eno nogo pod kolenom večkrat zlomila, v stopalu pa zmečkala. Ker je bil sam, si ni mogel pomagati. Šele na njegovo vpitje so prihiteli drugi in ga rešili. Prepeljali so ga takoj v bolnico. Kako bo z nogo se še ne ve, ker ima velike rane.

Kalobje. Zaenkrat nimamo nič veselih novic, ampak par žalostnih. V soboto, dne 16. tega meseca popoldne je zadela našo župnijo huda nesreča. Iz pogubonosnih oblakov se je vsipala gosta toča ter pokončala velik del župnije. Ubogi ljudje; po eni strani jih stiska gospodarska kriza, po drugi pa vremenske neizgode. V torek, dne 19. tega meseca smo spremlili k večnemu počitku 24 letnega fanta Martina Zupanc iz ugledne hiše. Kruta jetika mu je izpodjedla mlado življenje. Bolezen je prenašal vdano in potrpežljivo. Upal je, da morda okreva, toda pomoči ni bilo. Kako je bil priljubljen, je pokazal njegov pogreb. Kljub velikemu delu na polju se je zbrala velika množica ljudi, da ga spremi k večnemu počitku. Ob grobu so se poslovili od njega tudi fantje cerkvenega pevskega zbora pod vodstvom g. organista Kukoviča z dvema v srce segajočima žalostinkama, pri katerih je malokatero oko ostalo suho. Dragemu tovarišu kličemo: Na svidenje nad zvezdami! Žalujoci rodbini pa naše iskreno sožalje!

Šmarje pri Jelšah. Še zdaj govorijo po vasi dekaniji in po sosednih župnijah o krasno uspelem dekliskem shodu dne 17. julija pri Sv. Roku, kakor nam ga je tudi opisal zadnji »Slovenski gospodar«, »Slovenec« z dne 19. julija in zadnjeteženska »Nedelja«. Da bi se le tudi uspehi dolgo let poznali na lepem življenju naših deklet! Sveta vera bodi jim luč, materni jezik pa ključ do prave narodne omike, predvsem pa jih naj diči prava ljubezen do Matere božje — kot znak zdravega slovenskega naroda. — Blagodejnega dežeka smo danes, ko to pišem, silno potrebni. V prekrasnem dosedanjem vremenu si je vinska trta zelo opomogla in je z zdravim lepim grozdem res obložena, da že zdaj komaj drži, ko smo opravili zadnje škropljenje. Zato pa otava trpi in umira, fižol in krompir že strašno zdihuje in ponekod že

Pri hemorodalni bolezni, zagatenju, natrganih črevih, abscesih, tesnobi v prsih, hudem srčnem utripanju, napadih omotice prinaša uporaba naravne »Franz Josefove« grenčice vedno prijetno olajšanje, čisto tudi popolno ozdravljenje. Strokovni zdravniki za notranje bolezni svetujejo v mnogih slučajih, da naj pijejo taki bolniki vsak dan zjutraj in zvečer pol čaše »Franz Josefove« vode. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

tudi pitne vode primanjkuje ter kaže zemlja vedno hujše razpokline. Drugod pa, kakor vidimo in vemo, je mokrotno zadosti. Sicer nas je zadnji četrtak obiskal pohleven dež in smo se ga silno razveselili, pa kaj, ko je že čez dobro uro odbežal. Zdelo se nam je, da se je preveč ustrašil žanjic, ki so že imele srpe naklepene in so začele spravljati zlati in posebno letos lepi pridelki. Vrnili se kmalu, ker si nam ljubi in potreben! Toda sam Bog nas varuj nesreče, kakor je 16. julija zadela del dobjske, slivniške, šentvidske in ponkvske župnije, kjer je koruzo razcefralo, žito zmlatilo in jesenske pridelke v zemljo steptalo. Smo lani toliko trpeli, da si »nesrečonositeljice« niti imenovati ne upamo. — Fantje našega obširnega okraja so imeli te dni svoje nabore. Veliko jih je bilo, veselo so vriskali in peli, pa so se vseskozi pošteno obnašali in pred svetom pokazali, da so dostojni mladeniči — ponosni na svoj kmečki stan. Čast jim! So tudi precej »ostali«, posebno iz okoliških občin. Bodo gotovo tudi dobri varuhi domovine.

Pišec. Veseli nabor — kriza pa taka. Tak glas gre po Pišecah, ko se je pred kratkim zopet tudi za našo faro vršil nabor. Veseli naborniki so se namreč podali z »barilec« vina proti Brezicam, da bi se predstavili naborni komisiji. Toda ti šmentani orožniki so jim barilec — z vinom seveda — vzeli, rekoč: Po naboru boste pili! In možje postave so bili možbeseda, kar dokazuje dejstvo, da so naborniki prinesli zvečer nabornega dne prazen barilec domov. Toda sedaj šele se je začelo veselje. Naborniki so se podali k znani družini in plesali in pili in jedli, da je bilo veselje, pozno v noč in še drugi dan z malimi presledki. Zaklali so si celo prašička, da so dostojno proslavili praznik nabora. Kri je morala ta dan teči, a hvala Bogu, tekla je le prašičkova. Tako se preganja kriza, gospod urednik. Konec vsega pa je bila bolezen v žepu ter maček in omotica v glavi. Kdor zna, pač zna! — Dne 29. julija se vrši v Pišecah v gradu javna dražba vseh premočnin. Koga zanimajo stare umetnine, naj pride in jih kupi. — Saj tudi drugače trgujemo pri nas, ne samo potem javne dražbe. G. Stojan Jožef je namreč te dni kupil od Marije Varlec mlin, ki se nahaja tik župnišča. Načrte, ki jih ima g. Stojan z mlinom za bodočnost, že sedaj vsi Pišecani iskreno pozdravljamo. — Katoliško prosvetno društvo v Pišecah pa nam pripravlja veselo presenečenje. V kratkem misli društvo prirediti veseligr »Ženitev«. Igra bo nudila smeja na cente in zato že sedaj opozarjamo na njo. Natančnejše podatke o igri priobčimo pravočasno.

Vojaške zadeve.

SPREJEMNI POGOJI ZA PODČASTNIŠKO ŠOLANJE.

Da obvestimo naše čitatelje o sprejemnih pogojih, ki se zahtevajo za podoficirsko šolanje, prinašamo spodaj vzorec prošnje s citiranjem dokumentov, ki se po natečaju zahtevajo kot priloge.

Pripomnimo, da prošnje kakor tudi priloge po členu 1. točki 24. Pravilnika za izvrševanje zakona o taksah tudi v slučaju siromašnosti niso oproščene plačila takse.

Razpisane so tele šole:

I. Inženjska podoficirska šola »kr. Petra Vel. Osvoboditelja« v Mariboru. (Šola traja dve leti; po natečaju zahtevana starost: 17 do 21 let; rok za vložitev prošnje do 15. septembra.)

II. Bolničarska podoficirska šola v Nišu. (Kakor pod I.)